

der er en beslægtet Uvisshed med Hensyn til, hvorledes visse Dele af vor Lovgivning retteligt bør forstaaes; at man ønsker, at denne Uklarhed hæves, samt dernæst yderligere at fremhæve, at den bestaaende Lovgivning, saaledes som den hidtil har været opfattet fra Administrationens Side, aabner en Mulighed for, at fæstepligtig Jord kan unddrages Fæstetvang gennem forskellige Glufioner af Lovgivningen, og at man ønsker, at Administrationen ogsaa vil have sin Opmærksomhed henvendt herpaa. Dette har jeg altsaa anset for Hensigten, og da jeg fuldstændig kan slutte mig dertil, forsaavidt som den ligger til Grund for Beslutningen, har jeg forsøgt gennem den motiverede Dagsorden, som jeg har tilladt mig at foreslaa, at give denne Tanke et Udtryk, idet det høie Thing vil se, at den holder sig saanøie til Beslutningerne, som det har været mig muligt, idet jeg kun har bestræbt mig for at udelade det, som maa anses for urigtigt af, hvad der staar i Beslutningerne, ligesom jeg ogsaa har afholdt mig fra at udtale nogen Dom om, hvad der er den gjældende Ret. Jeg er forvisset om, at ethvert praktisk Resultat, som vil kunne naas gennem Vedtagelsen af Resolutionerne, fuldkommen ligesaa vel vil kunne naas ved, at Thinget vedtager den af mig foreslaaede motiverede Dagsorden. Det Spørgsmaal, som her foreligger, er ikke et saadant, som kan sætte Sindene i nogen sær Bevægelse; thi der er, som man siger, ingen Skade sket ved, at Resolutionerne vedtages, som de foreligger; det vil sige, der sker ikke nogen Skade uden for Rigsdagen selv. Ingen Interesse kræntes ved, at Folkethinget vedtager, hvad det anser for at være gjældende Ret; men her er kun Spørgsmaal om, hvad Thinget skylder sig selv, og om, hvorvidt det ikke er rettest, at Thinget sætter Administrationen og Domstolene i Bevægelse paa den Måade, som det ønsker, uden at det selv indlader sig paa at sige Noget, det maa anses for urigtigt, forsaavidt som man, saaledes som det er sket ved Indbringelsen af nærværende Forslag, vil erkende, at Afgjørelsen af, hvad der i dette Tilfælde er rigtigt eller urigtigt, hviler hos Domstolene.

Formanden: Jeg skal meddele, at der af Folkethingetsmanden for Odense Amts Ake Balgfreds (H. C. D. Müller) er indgivet følgende Forslag til en anden motiveret Obergang til den næste Sag paa Dagsordenen:

„Idet Folkethinget udtaler den Forventning, at de foreliggende Spørgsmaal, hvis de ikke forinden nærmere bestemmes ved Lovgivningsmagten, ville blive undergivne Domstolenes Afgjørelse, gaar Folkethinget over til den næste Sag paa Dagsordenen.“

H. C. D. Müller: Flere ærede Medlemmer tilligemed mig ere noget vanskeligt stillede overfor de to Afstemningspunkter, som her foreligger, idet vi mere eller mindre fuldstændig ere enige om, at den hele Tankegang, som ligger til Grund for den foreslaaede Beslutning, ogsaa er rigtig, medens vi paa den anden Side frygte for, at, selv om Fæstetvangens hele Aand og den hele Retning, som gaar igennem den, har tilsigtet en Afgjørelse som den i Beslutningen foreslaaede, saa ville Domstolene dog ikke kunne give Resolutionernes Tanke Medhold, undtagen bestemt i det allerførste Punkt, idet Domstolene maasse vil se sig nødte til at erklære, at der her er en Lakune eller Hul i vor Lovgivning med Hensyn til den sidste Halvdel af Beslutningens første Punkt samt dens øvrige Punkter, og i saa Tilfælde vilde Dommen let komme til at gaa disse Spørgsmaal imod. Jeg tillod mig ved 1ste Behandling af denne Sag at minde om, hvorledes den nuværende høitærede Formand for dette Thing ifjor viste, at Sagen efter det nu foreliggende Lovmateriale staar meget uafgjort, og at han fornemmelig dvælede ved den Høiesteretsdom, som den ærede sidste Taler ogsaa har fremdraget i sin Betænkning. Denne indeholder et karakteristisk Vidnesbyrd om, hvorledes Sagen vil kunne gaa, idet den der omhandlede Sag havde ganske særlige, specielle Punkter, hvorpaa Afgjørelsen af det vedkommende Spørgsmaal beroede, og Sagen faldt da ud i den omtalte Retning, medens den, hvis Tilfældet havde været en lille Smule forstjelligt, vist